

عنوان مقاله:

مبانی پایداری عرصه های معماری و شهرسازی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی معماری و منظر شهری پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدمصطفی حسینی ولوکلائی - کارشناسی ارشد معماری گرایش معماری

مجید یوسف پور شیاده - کارشناسی ارشد معماری گرایش معماری

خلاصه مقاله:

شهرها ما، تکنولوژی ما و معماری ما این قریب را در ذهن ما ایجاد می کند که در حال کنترل طبیعت هستیم. و این در حالی است که خود در کنترل طبیعت و جزیی از آن هستیم. ساختمانها و خانه ها به تنهایی مصرف یک ششم منابع آبی دنیا، یک چهارم چوب برداشت شده و دو پنجم سوخت های فسیلی و مواد تولید شده دنیا را در اختیار دارند. به علاوه، ساختمان ها نصف گازهای گلخانه ای جهان را تولید می کنند. طبق آمارهای موجود، حجم ساخت و سازها در طی 20-40 سال آینده، دو برابر خواهد شد و این صنعت به یکی از پرمصرفترین صنایع دنیا تبدیل خواهد شد. آلودگی موجود، ناشی از بی کفایتی و هدر دادن منابع موجود در طرح های غلط است. مواد آلوده کننده، دست ساز جوامع خودمان اند و باعث بیمار شدن محیط زیست اطرافمان شده اند و یک سیستم زیستی ناسالم، نهایتاً منجر به محیط زیستی ناپاک برای انسانها می شود. یکی از طرز فکریهایی که باعث شده تا نسبت به آلودگی، بی تفاوت باشیم، این است که خودمان را از طبیعت جدا فرض می کنیم در حالی که به واقع خودمان جزئی از طبیعت هستیم. در این مقاله در ابتدا به ارائه دیدگاه های موجود در ارتباط با دستیابی به توسعه پایدار 1- پایداری تکنولوژیکی 2- پایداری اکولوژیکی پرداخته می شود و سپس در ادامه به تحلیل اصول طراحی پایدار در زمینه معماری و شهرسازی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، محیط زیست، پایداری تکنولوژیکی و اکولوژیکی، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385225>

